

Παιδική
Ανάποδος

Μιά φορά κι ένα καιρό ήταν ένα αγόρι που όλα ανάποδα τάβλεπε κι όλα ανάποδα τάκανε. Ας πούμε, το πρωί όταν όλοι οι άνθρωποι σηκώνονταν απ τα κρεβάτια τους για να πάνε στις δουλειές τους ο Ανάποδος χασμουριότανε κι έπεφτε να κοιμηθεί. Το βράδυ που όλοι πήγαιναν για ύπνο ο Ανάποδος έβγαινε στο δρόμο και χοροπηδούσε. Για σχολείο βέβαια ουτε λόγος να γίνεται, γιατί ποιο σχολείο δουλεύει τα μεσάνυχτα;

Απ' τον καιρό που ήταν παιδάκι η μάνα του έλεγε στις φίλες της. -Αυτός ο γιός μου ανάποδος είναι. Του δίνω το γάλα κι αντί να το πιεί αναποδογυρίζει το ποτήρι και το χύνει. Του φοράω τις κάλτσες στα πόδια αυτός τις βγάζει και τις φοράει στα χέρια. Δεν ξέρω τι να κάνω μ' αυτό το παιδί.

Οι φίλες της την συμβούλεψαν να τον πάει στο γιατρο. Τον πήγε λοιπόν η φτωχή γυναίκα. Ο γιατρός βάζει το παιδι να ξαπλώσει, αυτό κάνει τούμπα και σηκώνει τα πόδια ψηλά. «Κάτω τα πόδια, παιδι μου, του λέει ο γιατρός» αυτός τα σηκώνει ακόμη πιο ψηλά.

Ο γιατρός έδωσε στη μητέρα του Ανάποδου μια συνταγή απο πολλές βιταμίνες και της είπε να τον φέρει και πάλι σε μια βδομάδα. Σε μια βδομάδα ο Ανάποδος είχε γίνει ακόμη πιο ανάποδος. Τον βάζει ο γιατρός να ξαπλώσει, αυτός σκαρφαλώνει πάνω στη βιβλιοθήκη του. Κάθισε στο πιο ψηλό ράφι και δεν κατέβαινε με τίποτε. Χρειάστηκαν τρεις νοσοκόμοι και δυό γιατροι για να κατεβάσουν τον Ανάποδο. Ο γιατρός σήκωσε τα χέρια ψηλά.

-Κυρία μου, δυστυχως δεν μπορώ να κάνω τίποτα. Το παιδί σας ανάποδο γεννήθηκε, ανάποδο θα μείνει μέχρι που να πεθανει.

Ο γιατρός είχε δίκιο. Όσο ο Ανάποδος μεγάλωνε τόσο πιο ανάποδος γινότανε. Η μαμά του είχε απελπιστεί. Μια μέρα άκουσε πως απο το χωριό τους θα περνούσε ένας μάγος που όλα τα μπορεί. Τρέχει η καυμένη σέρνοντας μαζί και τον Ανάποδο, που περπατούσε πίσω πίσω. Κάθισαν λοιπόν, ο Ανάποδος και η μαμά του, και περίμεναν τη σειρά τους για να δούν τον Μάγο. Γύρω ήταν κι άλλοι γονείς, κι άλλα παιδιά, το καθένα με το δικό του πρόβλημα. Άλλο είχε μπάσει το χέρι του σ' ένα μπουκάλι και δεν μπορούσε να το βγάλει. Άλλο είχε δαγκώσει ένα καρύδι και του κόπηκε το δόντι.

Όταν ήρθε η σειρά τους, μπήκε η μαμά του Ανάποδο με τον Ανάποδο να περπατάει με τα χέρια, έχοντας τα πόδια ψηλά.

-Καθίστε, παρακαλώ, είπε ο Μάγος που ανακάτεψε κάτι σ' ένα πράσινο μπουκάλι.

Η μητέρα κάθισε στην καρέκλα, ο Ανάποδος στεκότανε στον τοίχο με το κεφάλι στο πάτωμα και τα πόδια ψηλά.

-Τι τρέχει; Τί θέλετε κυρία μου; Ρώτησε ο Μάγος κοιτώντας με περιέργεια τον Ανάποδο.

-Νά, κύριε Μάγε μου, το παιδί μου είναι τελείως ανάποδο. Τι να του κάνω; Ότι του λέω κάνει το αντίθετο, δεν συμμορφώνεται με τίποτα από αυτά που κάνουν οι κανονικοί άνθρωποι. Εχω πια κουραστεί τόσο, που μουρχεται να πάω να πέσω στο ποτάμι.

-Και γιατί να πέσετε εσεις, κυρία μου; Έκανε ο μάγος. Το πρόβλημα δεν τόχετε εσεις, αν δεν κάνω λάθος. Το πρόβλημα το έχει ο νεαρός απ' εκεί. Άρα, εκείνος πρέπει να πέσει στο ποτάμι. Κι αν θέλετε μπορώ κι εγώ να σας βοηθήσω να το κάνετε. Εχω ήδη ρίξει σε ποτάμια περίπου τριακόσιους σαράντα οκτώ ανάποδους. Εχω μια κάποια πείρα.

Η γυναίκα γούρλωσε τα μάτια της. Δεν πίστευε σ' αυτά που άκουγε. Ο Ανάποδος έστρεψε λιγάκι το κεφάλι του για να δει αν αυτά που έλεγε ο Μάγος ήταν αλήθεια. Εκείνος επέμενε.

-Με συγχωρείτε μια στιγμή κυρία μου, πάω να φέρω το φορείο.

-Το φορείο; Ποιο φορείο, ρώτησε η γυναίκα. Ο Ανάποδος τώρα είχε γυρίσει ολόκληρο το κεφάλι του και κοίταγε.

-Εχω ένα ειδικό φορείο για ανάποδους, είπε ο Μάγος. Αυτό που χρησιμοποιώ για να τους ρίχνω στο ποτάμι. Ούτε ένας δεν μου έχει ξεφύγει μέχρι τώρα. Τους δένω με αλυσίδες. Βάζω κι ένα φίμωτρο στο στόμα τους για να μη φωνάζουν κι έτοιμοι, μπλούμ, και μέσα, στα πιο βαθειά νερά. Μόνο έτσι βάζουν μυαλό, κυρία μου, μόνο έτσι. Πάω λοιπόν, να το φέρω. Δεν πρέπει να καθυστερήσω καθόλου, με περιμένουν στο γειτονικό χωριό όπου έχουν όχι ένα αλλά πέντε Ανάποδους. Όλοι στο ποτάμι, κυρία μου, όλοι στο ποτάμι.

Η μητέρα του Ανάποδο είχε μείνει άφωνη. Ο ίδιος ο Ανάποδος, ξεχνώντας πως είναι ανάποδος είχε γυρίσει και στεκόταν κανονικά στα δυό του πόδια όπως όλος ο κόσμος.

-Πάμε να φύγουμε, μαμά, είπε.

-Ε, τι, έκανε η μητέρα του, απορημένη που τον είδε να στέκεται κανονικά κι όχι με το κεφάλι κάτω και τα πόδια ψηλά.

-Πάμε στο σπίτι μαμά, αυτός εδώ είναι τρελός, είπε ο Ανάποδος.

Αρπαξε τη μητέρα του απο το χέρι κι άρχισε να τρέχει. Ετρεχε, έτρεχε και σταματημό δεν είχε. Η κακομοίρα η γυναίκα δεν τον έφτανε. Κι ο Μάγος που κοιτούσε απο το παράθυρο του έσκασε στα γέλια.

-Αποτελεσματική η μέθοδος, είπε. Πολύ αποτελεσματική. Οι ανάποδοι χρειάζονται ανάποδους τρόπους.